

fuldt saa høj Grad være Tilfældet, naar der er Tale om en Reform af de indirekte Skatter: at vi saa ogsaa hurtigst muligt og i den størst mulige Udstrækning faa det ordnet paa en retfærdig Maade. Det er dog i Virkeligheden saaledes, synes jeg, at naar man rigtig har Øjet opladt for dette, maa man sige sig selv, at her maa vi saa hurtig som muligt til at gøre et Arbejde. Det Arbejde, som hidtil er gjort i saa Henseende, har jo været forgæves; vi have ingen Vegne kunnet komme dermed. Men det er jo en almindelig Opfattelse — det er det i alt Fald fra Venstres Side — at her maa vi hurtigst mulig til at gennemføre en Reform, fordi der begaaes store Uretfærdigheder ved vedblivende at blive staaende paa det gamle Grundlag. Og det er ikke alene af Hensyn til de store, brede Lag af Befolkningen, som komme til at betale Afgifter, som de burde være fri for, men det er ogsaa af Hensyn til de Virksomheder, vi have her i Landet. Jeg vil blandt andet henlede Opmærksomheden paa, at vi paa vore Pladser have faaet omdelt et Nummer af „Dansk Søfartstidende“, hvor Spørgsmaalet om Tolden paa Skibe og Skibsmaterialier er fremdraget. Det er der oplyst ved Eksempler, hvor meningsløst det i Grunden er, at man af Hensyn til Beskyttelsen for de enkelte smaa Virksomheder ikke har været i Stand til at gennemføre en Ordning til Gavn for den ret betydelige Virksomhed, som vore Skibsbyggerier her i Landet udfolde. Jeg tror, det er ret oplysende Eksempler, som her ere fremførte vedrørende dette Forhold. Det kunde jo ikke være utænkeligt, at største Delen af Tingets Medlemmer har stoppet det nævnte Nummer i Papirkurven — vi faa jo saa meget omdelt, og det er vel ikke muligt at gøre sig grundig bekendt med alting — men hvis det er sket, vil jeg bede ærede Medlemmer om at opsøge det og læse den Artikel, der staar om dette Forhold. Jeg tror da, at det vilde kunne være noget medvirkende til, at Begejstringen for en Toldreform stadig vilde vokse. Jeg vil udtale det Haab, at den højtærede Finansminister ikke vil svigte os paa dette Omraade, men saa hurtig som muligt fremkomme med Forslag,

hvorved vi kunne søge i størst muligt Omfang at faa gennemført denne Reform.

Dernæst skal jeg omtale Militærvæsenets Ordning. Vi vide jo alle sammen, at der er nedsat en Kommission til at behandle dette Spørgsmaal. Vel er det nu saa, at Kommissionen skal have sin Tid til dette Arbejde, og vi kunne jo ikke være raadig over, hvor længe den i saa Henseende skal være beskæftiget. Men det er dog ikke af Vejen, om vi kunde opmuntre den til at tage alvorlig fat og se at blive saa hurtig som mulig færdigt med denne Sag. Det er et Spørgsmaal, som er brændende ude i Befolkningen. Det er et gammelt Krav, som vi ogsaa have paa Reformpartiets Program, at vi skulle have Nedsættelse paa vore Militærudgifter. Men saa længe vi ikke have faaet Sagen frem til Behandling, bliver alt jo ved det gamle, og Nedsættelsen lader vente paa sig Aar efter Aar. Men de Midler, som vi have tænkt os Muligheden af kunde spares, kunde jo f. Eks. faa en passende Anvendelse ved Gennemførelsen af en Toldreform. Der har jo været megen Tvivl om, hvor Pengene skulde komme fra, og Vanskeligheden har været ret betydelig, især da de Indtægter, som den nys indførte Formue- og Indtægtsskat vil kaste af sig, tilsyneladende straks ville finde Anvendelse paa anden Maade. Der er jo ganske vist Mulighed for, at vi kunne gaa videre i den Retning, og det har jeg stadig udtalt mig for, og det glæder mig, at lignende Udtalelser ere fremkomne fra andre ærede Medlemmer i denne Samling. Men det vilde være heldigt, om Forsvarskommissionens Arbejde med den Sag gik saaledes frem, at den snarest muligt kunde komme under Forhandling og muligvis finde sin Afgørelse, saaledes som Folk rundt om i Landet have ønsket. Dog kunde det maa- ske ikke være af Vejen, at man var noget forsigtig med Udtalelser vedrørende dette Forhold, at man advarede imod at være alt for rask til at tage et afgørende Standpunkt med Hensyn til vort Forsvarsvæsenes Ordning. Der er jo begaaet saa mange Dumheder angaaende denne Sag, saa at jeg synes, det burde være afskrækkende Eksempler, der kunde advare mod at fortsætte videre ad denne Vej. Det gaar jo